

приложу, прилагаю: Новоотворена-та у Вiena Българска печатница са залѣгна да принади на съдържанне-то му отлични статии и изображения. *Л. Д. 1875 р. 2*) пришью,—шиваю (*ср. надѣ*): Отзадъ на гугля-тъ бѣхъ принадилъ половинъ кожж прѣчь, за да ми брани на вратѣтъ отъ дѣждь-тъ и отъ слънце-то. *Р. С. 89. 3*) присоединю,-яю. — (*ср. принадити—принаждати. Сб. 1073 Вост.*).

Принесѣ *м. св. Принѣсѣ* **Принасямъ** **Принѣсвамъ** *м. дл. 1)* принесу, приношу: Принесълъ му е дели Марко Що поискалъ отъ горица Дръвото си сребрено. *Зюмб. 64.* Принасва ся гозба. *Ч. 75.* Какъж ползъ е принело на челоуѣци-тъ това изобрѣтение. *Л. 5.* Желви-тъ никога и въ никой случай не ни принесавтъ врѣда. *Л. Д. 1876 р. 58.* Финикияни-тъ принос'вали своему Богу на жертвъ дѣца. *Л. 38. 2)* приведу, привожу (*у Милад.*): Погоре казахме че 'си-ве почти пѣсни сѣ слушани одъ жени. Това, мислиме, ке приносить въ удивленіе 'секого, кой не знаить одъ близу наши-отъ народъ. *М. р. V.* **Принѣсѣ** са держу себя, обращаюсъ: Азъ ся приносяхъ съ сѣкиго сѣщо като нѣкой простодушенъ землевецъ. *Х. II, 56.* До когда ся турскій народъ приносятъ тако свирѣно съ Българы, нѣщатъ отбѣгна Турцы отъ това зло. *Гн. 240.*

Принечъ *с. м. тонкій большой платокъ, которымъ покрывается невѣста, когда идетъ вѣнчаться:* Заманъ не да дойде мале, Да ѣ дигне ц'рвентъ принечъ, А га ке ѣ виде мале. *В. 299.*

Принѣкнѣ *м. св. наклонюсъ:* Буенъ си вятаръ пувее, Драганки булу утлѣстна, На Никола ся наревна, Принѣкна да я цалуни. *Бонч. 172.*

Приносникъ *с. м. приносящій подарокъ. см. принось.*

Принось *с. м. даръ, подарокъ:* По това ще земѣ малкия деверъ една плоска съ вино и ще иди да калесва изъ село сѣкого безъ разлика, който отъ калесанитѣ доди на свадба доносятъ на зетѣ, мжитѣ по единъ шиникъ жито, а женитѣ по единъ кравай хлѣбъ, това се казва „принось“. Приносицитѣ като наблизетъ до зетювата къща ще ги посрѣща гайдата свирешкомъ. *Перуника, 27.* Селски бабички пдяха съ разни приноси: коя съ пражени питички, коя съ хубавъ зельникъ, коя съ гърне винце. *Зк. 205.* Като майка развѣлнуванъ И незлобенъ катъ дѣте, Идъ и тебъ принось струвамъ Тезъ трептящи стихове. *В.*

Приобѣдамъ *м. св. (син. поощѣ), повѣщу вшей:* „Я ке легнамъ на твои skutовѣ, Малу перче да ми приобидишъ“. *М. 38.*

Приохтѣвамъ *м. дл. сопровождаю слова стопами, оханіями:* А той като приохтѣва, каза ми: тежко ми на живота, пріятелю! *Х. II, 58.*

Припадне ми *м. безл. св. Припадва ми* *м. безл. дл. мнѣ* станеть дурно, мнѣ дурно: Пн тоже и Пигмаліонъ но тосъ часъ му при-